

5. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“

- Upratovanie Hertník: - upratovanie sa nekoná!
- Do 10.2. sa modlíme novému k Lurdskej P. Márii.
- Zverejnenie ponuky štúdia na Teologickej fakulte a v Kňazskom seminári v Košiciach. Vid' linky: www.tf.ku.sk, <http://www.kske.sk/?option=podmienky> alebo na stránke Teologickej fakulty Katolíckej univerzity: Teologická fakulta <<https://www.ku.sk/index.php/fakulty-a-pracoviska/teologicka-fakulta>>
- V nedeľu sa bude konať zmierna poklona pred pôstom. Úmysel: odprosenie za hriechy.
- Úplné odpustky: Veriaci, ktorý navštívi Najsvätejšiu Oltárnu Sviatosť a zotrvať v adorácii pol hodiny, môže za obvyklých spomienok získať úplné odpustky.
- Zbierka jasličky: Hertník 100 €, Bartošovce 115 €, Zbierka Pastorácia mládeže: Hertník 100 €, Bartošovce 100 €, Zbierka Podporný fond: Hertník 90 €, Bartošovce 80 €, Bohuznama obetovala na kostol 40 €. PBZ!

08.02.2021 Pondelok Pondelok 5. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Hieronyma Emilianiho alebo <u>Svätej Jozefíny Bakhity, panny (ľubovoľná spomienka) - 7. svetový deň modlitby a povedomia o obchodovaní s ľuďmi</u>	16:00 17:15	Hertník (+Anna Mičková rod. D. - vlastný úmysel) Bartošovce (+Jozef,+Magdaléna,+Alojz,+Mária - č. 158)
09.02.2021 Utorok Utorok 5. týždňa v Cezročnom období	16:00 17:15	Bartošovce (+Veronika,+Štefan,+Ján,+Helena,+členovia rod. - č. 68) Hertník (+Magdaléna Silvašiová - FEBR./21)
10.02.2021 Streda Svätej Školastiky, panny (spomienka)	16:00 17:15	Bartošovce (za ružencové bratstvo - II./21) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Stanislava s rod. - č. 234) <u>ADORÁCIA po sv. omši!</u>
11.02.2021 Štvrtok Štvrtok 5. týždňa v Cezročnom období alebo Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej (ľubovoľná spomienka) - <u>Svetový deň chorých!</u>	17:15	<u>Modlitby za chorých!</u> súkr. Hertník (za veriacich_14.02.21_6. Cezroč. neB) Bartošovce (+Jozef,+Helena,+Ondrej - č. 24) KUSLÁVE A CTI D. SV. <u>ADORÁCIA po sv. omši!</u>
12.02.2021 Piatok Piatok 5. týždňa v Cezročnom období	16:00 17:15	Bartošovce (+Štefan Macej, +rodičia,+st. rodičia - č. 7) Hertník (+Magdaléna Kozačková- 1.výr. -č. 148)
13.02.2021 Sobota Sobota 5. týždňa v Cezročnom období alebo Panny Márie v sobotu (ľubovoľná spomienka)	07:30 08:30	Hertník (za ružencové bratstvo II./21) Bartošovce (+Jozef,+Helena - č. 196) - po sv. omši KRST!
14.02.2021 NEDEĽA 6. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „B“	09:00 10:30	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Valiku Grešš - č. 140) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre rod. Onofrejovú) Po sv. omši do 15:00 h. ZMIERNA POKLONA

RÍMSKOKATOLÍCKA

FEBRUÁR 2021

CIRKEV
FARNOSŤ SV.
KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 335

HerBartníček

Posolstvo Svätého Otca Františka na 29. svetový deň chorých 2021

Len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia (Mt 23,8). Vzťah dôvery je základom starostlivosti o chorých. Ak sa viera zredukuje na neplodné slovné cvičenia, bez osobného ponoru do príbehu a potrieb blížneho, potom sa vytratí integrita vyznávanej viery s prežívanou skutočnosťou. Ježiš čelí tomuto pokrytectvu ponúknutím „opačného modelu správania“ v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi: zastaviť sa, načúvať, nadviazať osobný vzťah, vcítiť sa do človeka a starostlivo sa ho ujať (porov. Lk 10,30-35).

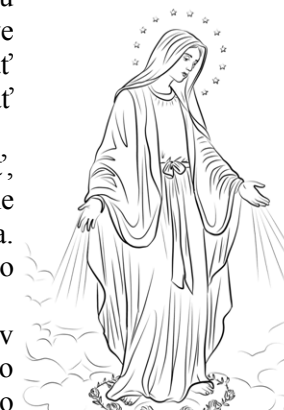
Skúsenosť choroby nám dáva pocítiť našu zraniteľnosť, a zároveň vrodenu potrebu druhého človeka. Pri chorobe „jasne zakusujeme ako závisíme na Bohu“ ako jeho stvorenia. A s otázkou o zmysle sa vo viere obraciame k Bohu, nanovo hľadajúc životný smer.

Jób práve uprostred svojej maximálnej krehkosti, keď v opustenosti a nepochopení druhými odmieta každé pokrytectvo a volí si cestu úprimnosti voči Bohu i voči iným, dostáva vo svojom výkriku k Bohu odpoveď, ktorá mu potvrdzuje, že jeho utrpenie nie je trestom či káraním, a nie je ani stavom vzdialenosti od Boha či znakom jeho ľahostajnosti.

Aj súčasná pandémia odhalila mnohé nedostatky zdravotníckych systémov v pomoci chorým, no zároveň zvýraznila aj obetavosť a veľkodušnosť zdravotníkov, dobrovoľníkov, iných pracovníkov, kňazov, rehoľníkov a rehoľníčok, ktorí s profesionalitou, sebazaprením, zmyslom pre zodpovednosť a s láskou k blížnemu pomohli, starali sa, utešovali a slúžili mnohým chorým a ich rodinám.

Pri liečebnom prístupe k chorému ide o vytvorenie puta dôvery, spojenectva založeného na dôvere a vzájomnej úcte, úprimnosti a ochote, aby sa tak prekonala každá defenzívna bariéra, dala sa do centra dôstojnosť chorého, dbalo sa o profesionalitu zdravotníkov a udržiavali sa dobré vzťahy s rodinami pacientov. Takýto vzťah s chorým človekom má svoj nevyčerpatelný zdroj motivácie a sily v Kristovej láske. Ježišove uzdravenia v evanjeliách nie sú magické gestá, ale sú vždy plodom stretnutia, medziosobného vzťahu. Vtedy Boh uzdravuje chorého cez jeho vieru slovami Ježiša: „Tvoja viera ťa zachránila“.

Spoločnosť je o to ľudskejšia, o čo viac sa vie postarať o svojich krehkých a trpiacich členov.

Svätý Otec zveruje všetkých chorých, a tých, čo sú im po boku, Márii ako „Matke milosrdenstva“ a „Uzdraveniu chorých“.

„Nech z Lurdskej jaskyne a jej nespočetných svätýň po celom svete udržiava našu vieru a našu nádej, a pomáha nám starať sa o seba navzájom s bratskou láskou.“ (vatican news)

Utrpenie

Pred nedávnom som dostal otázku, či nás má Boh rád, keď na nás posiela utrpenia, keď človek trpí a má bolesť. Boh chce, aby sme boli nešťastní? Prečo to dopustí?

Odpoviem otázkou: Miluje matka svoje päťročné dieťa, keď s ním ide k lekárovi, aby mu lekár pichol injekciu proti zhubnej chorobe? Vari tá matka chce, aby to dieťa bolo nešťastné? Prečo matka dopustí, aby mu lekár pichol bolestnú injekciu? To malé dieťa sa bráni, možno zubami nechtami, ale ako mu má tá matka vysvetliť, že je to pre jeho dobro?

Boh nemal v pláne utrpenie. Človek mal v radosť slúžiť v raji Bohu a nakoniec bezbolestne prejsť do večného života. Ale človek vlastnou vinou uvalil na seba smrť, ktorej predchodcom je vlastne utrpenie. Človek si za hriech zasluhuje večný trest, ktorému hovoríme peklo. Utrpenie, ktoré na nás Boh dopúšťa, nás má zachrániť od večného UTRPENIA.

Utrpenie je iba signálom, ktoré nás upozorňuje na nebezpečenstvo večného zatratenia. Už tu na zemi vidíme, ako nás fyzická bolesť chráni pred nebezpečenstvom veľkej straty. Ak človek položí nevdojak ruku na rozpálenú pec a nemal by pritom bolesť, nechal by ju tam položenú, až by sa celkom spálila. Bolesť teda je dobrá, aby si človek napríklad nespálil úplne ruku. Tu sa jedná o priamu fyzickú bolesť, ktorú človekovi sprostredkujú nervy. Bolesť teda samo osebe nie je chorobou, ale iba signalizuje, oznamuje nám, že niečo nie je v poriadku, signalizuje nám chorobu. Ak by sme nemali bolesť, nevedeli by sme, že sme chorí, preto by sme sa ani neliečili a nakoniec by sme zomreli na následok choroby.

Podobne je to v živote človeka ako celku. Utrpenie, či bolesť akéhokoľvek druhu nám iba oznamuje, signalizuje, že niečo nie je v poriadku v našom osobnom živote, alebo vo svete. Áno, lebo nie vždy musí byť utrpenie následkom vlastných ťažkých previnení. Ako ľudia sme navzájom pospájaní a často nesieme bremená iných. Sú ľudia, na ktorých Boh dopúšťa utrpenie, aby zachránil iných od večného zatratenia. Najlepšie to vidíme na Ježišovi Kristovi, ktorý je Božím Synom a nikdy nezhršil ani tým najmenším hriechom, a predsa on trpel zo všetkých ľudí najviac.

Sme teda pri druhom dôvode, pretože utrpenie okrem signalizácie choroby (v našom prípade choroby hriechu v ľudstve) má tiež zadosťučinujúcu hodnotu. **Nevinný človek môže trpieť za spásu iného.** Je to veľké tajomstvo "transfúzie" milosti v ľudstve. Vidíme v medicíne ako jeden človek môže dať svoju krv (alebo aj celý orgán) druhému človekovi, aby ten mohol žiť. Podobným spôsobom je to s utrpením. Utrpenie spravodlivého Boh používa na "transfúziu", aby hriešnik nemusel zomrieť, vlastne, aby nemusel TRPIEŤ v pekle po celú večnosť. **Boh nechce utrpenie, ale ho iba DOPÚŠŤA**, pretože Boh vie, čo je pre nás naozaj dobré.

Kto môže obviňovať Boha z toho, že by chcel, aby sme boli nešťastní, keď vidíme, že najväčšie utrpenie dopustil na svojho Jednorodného najmilovanejšieho Syna?

Môžeme aj takto uvažovať: Ak by Boh naozaj chcel naše utrpenie, prečo by nás držal tu na tejto zemi, kde je toľko krásnych vecí? Ak by Boh bol naozaj zlý a nejaký sadista, či by nás nestvoril rovno do pekla? Načo by nám doprial už tu na zemi toľko radosť?

Nie, Boh nemá radosť z nášho utrpenia! On sám sa stal človekom a trpel v tele i v duši viac, než ktokoľvek na svete, aby nás akosi presvedčil, že to s nami myslí dobre, hoci my nemôžeme pochopiť všetky súvislosti nášho bytia.

Z toho mála, čo tu teda píšem o utrpení, nech je jasné aspoň to, že námietka, prečo Boh dopúšťa utrpenie, je príliš krátkozraká a prinajmenej detsky obviňuje Boha, to najväčšie dobro, z NEDOBRA.

Kto takto unáhle obviňuje Boha, ten o sebe svedčí, že má v sebe ešte veľa pýchy, lebo si myslí, že vie lepšie ako BOH, čo je v konečnom dôsledku pre človeka dobré a čo zlé.

Áno, utrpenie človeka nemôžeme rozriešiť z pozemskej perspektívy!

Všetko utrpenie, ktoré Boh vo svojej prozreteľnosti dopúšťa na ľudí, slúži na to, aby človek nemusel trpieť večne v pekle. Ale dopúšťa ho zároveň aj preto, aby dal človekovi čím väčšiu blaženosť v nebi.

Utrpenia tohoto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. (Rim 8:18)

Pozrime sa, koľko si odriekajú športovci, aby získali prvú cenu! Odriekajú si spánok, jedlo, podrobujú sa prísnej disciplíne... Či to nie je utrpenie? A predsa prijímajú ho, aby získali slávu. A je to iba pomínutelná sláva! Či nemá Boh oveľa väčší dôvod dopustiť utrpenie pre neporovnateľne väčšiu a večnú slávu svojich vyvolených?

Je lepšie trpieť za dobré skutky, ak je to Božia vôľa, ako za zlé. Veď aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby nás priviedol k Bohu. 1 Pt 3:17-18

A na záver ešte zopár slov tým, ktorí si myslia, že by vedeli riadiť svet lepšie ako BOH: Ak odmietaš Božiu múdrosť aj v otázke utrpenia, robíš Boha menším od seba, čím vlastne prehlasuješ, že Boh nejestvuje (lebo Boh, ktorý je menším od teba, nie je BOH). Ale ak Boh nejestvuje, ako POTOM vysvetlíš utrpenie?? Na koho budeš zvalovať vinu? Ak Boh nejestvuje, môžeš mi dať jednu jedinu, čo len trochu uspokojivú odpoveď na otázku utrpenia? Či ti nezostane potom len číre zúfalstvo?!

Toto nám radia slová Svätého Písma:

Trpí niekto z vás? Nech sa modlí. (Jak 5:13)

Nech sa modlí! Prvá a posledná záchrana človeka je modlitba. Pyšný človek, ktorý si myslí, že je múdrejší ako Boh, sa nebude modliť. Pretože Boh chce každého človeka spasiť, preto každého chce priviesť k modlitbe, lebo modlitba spája človeka s Bohom a spojenie s Bohom je vlastne spasením. Bez modlitby nie je možné sa spasiť, lebo mimo Boha niet spásy, niet večného života.

Koľko ľudí by sa bez utrpenia nikdy neobrátilo vo svojom srdci na Boha!

(o. Eirene, redemptorista – duchovné cvičenia)

texty neprešli jazykovou úpravou